målet er lidt overflødigt, for jeg tror, at det er et spørgsmål, man skal adressere til andre partier.

Kl. 16:36

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Marlene Harpsøe.

Kl. 16:36

Marlene Harpsøe (DF):
Det glæder mig, at den konservative ordfører ikke går ind for kvoter og kan være med til at tilslutte sig det kor, der siger, at de her forslag fra oppositionen om, at kønskvoter skulle være den nye himmeludflugt og det nye berigende element i det danske samfund, er noget værre tåbeligt vrøvl.

En anden ting, jeg gerne vil spørge om med hensyn til de her kvinder, er, om fru Helle Sjelle ikke mener, at det er meget bedre at sætte fokus på de udsatte og svage kvinder, nemlig indvandrerkvinderne, og vil fru Helle Sjelle støtte op om det, som vi i Dansk Folkeparti siger, nemlig at vi skal kæmpe mere for de udsatte kvinder end for de kvinder, som allerede repræsenterer en del af eliten i det danske samfund?

Kl. 16:37

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 16:37

Helle Sjelle (KF):
Jeg synes ellers, at jeg holdt en ganske klar ordførertale, men jeg får lidt et indtryk af, at man ikke har hørt helt efter, hvad det var, jeg sagde.

Jeg mener også, at der skal gøres en indsats for bl.a. kvinder med anden etnisk baggrund end dansk. Jeg mener ikke nødvendigvis, at de kvinder skal have de samme tilbud som etnisk danske kvinder, for hvis vi vil skabe lige muligheder her i samfundet, så er det tit og ofte således, at man er nødt til at behandle mennesker forskelligt. Men lad mig slå én ting fast: Jeg mener bestemt ikke, at det, at man gør noget for at få flere kvinder ind i virksomhedernes bestyrelser, udelukker, at man også gør noget for indvandrerkvinder i Danmark.

Kl. 16:38

Anden næstformand (Søren Espersen):
Tak til ordføreren. Så er det fru Lone Dybkjær som ordfører.

Kl. 16:38

(Ordfører)
Lone Dybkjær (RV):
Jeg havde ikke tænkt mig at sige noget som helst om kvoter, og vi har heller ingen forslag om det, men det er jo altså interessant, at så snart ordet kvoter bliver sagt, er det altså nærmest, som man har sagt det værste fyord, eller hvad jeg nu skal sige, i debatten. Der er en fuldstændig blokering. Hvis man kigger på, hvad der er sket i Norge, er der sket det, at virksomhederne er blevet opmærksomme på, at der hos kvinderne ligger et udviklingspotentiale, som de skal gøre noget ved af hensyn til dem selv. Så enkelt er det. Derfor er det ikke nogen håbløse kvinder, der kommer ind i bestyrelser eller i ledende stillinger. Det er nogle veluddannede kvinder.

Det, der er kernen, er, at mænd har været tilbøjelige til at se mænd og ikke se kvinder, og det er det, der er ændret på. Men som sagt, har vi ikke kvoter på vores program, men jeg er bare lidt forundret over den debat, som kvoter hele tiden udløser, og også at man kan blive ved at sige det samme sludder hele tiden.

Nå, så vil jeg ellers sige, at det selvfølgelig er fint med de her ligestillingsredegørelser hvert år, for man kan sige, at på den måde kommer ligestilling jo i hvert fald på dagsordenen en gang om året, og det ville den jo ellers ikke have gjort.

På den anden side er der altså også en smule frustration i det, fordi det er og bliver sådan nogle meget stykkevis og delte debatter, og derfor vil jeg egentlig opfordre ministeren til med Folketingspartiernes ligestillingsordførere at prøve at finde ud af, om vi kan finde en anden form på det, sådan at vi får lidt større udviklingsperspektiv i det, vi gør. Det bliver sådan lidt vold mig her og lidt handlede kvinder mig der og indvandrerkvinder hist og pist og sådan noget. Jeg synes, det ville være rart, hvis vi kunne få et lidt større perspektiv i vores debatter, også fordi ligestilling er et langt, sejt træk.

Når jeg siger, at det er det, er det, fordi jeg har gjort mig den ulejlighed lige at kigge de sidste års ligestillingsdebatter igennem. Jeg er dog ikke gået helt tilbage til min allertidligste tid i Folketinget, vil jeg sige. Siden da er der da forhåbentlig sket lidt. Men jeg synes, at det bekræfter – ikke bare fra min side, men generelt – at det er sådan lidt stykkevis og delt. Derfor synes jeg, at hvis vi kunne prøve at sætte os sammen og se, om vi kunne finde en lidt bedre form på, hvad der skal dokumenteres hvert år, og hvad for nogle emner vi så kan tage op, ville det være dejligt, og jeg vil bede ministeren om, om hun eventuelt vil snakke med os om det, al den stund at vi ikke kan nå det i dag.

Vi er jo enige med regeringen i, at der ikke er ligestilling. Jeg vil ikke sige, at det er det eneste sted, vi er enige, men det vil jeg dog lade regeringen, at den ikke lader som om, der er ligestil-